

REDACTIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2-50; pe 1 luna fl. 1.

N-rii de Duminică pe
un fl. 1.50.

Pentru România și Statele
pe un fl. 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:
pe 1/4 și garmond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Acțiune solidară.

Ura din condițiunile cele mai esențiale pentru rezistența, energia și propășirea unei națiuni este ca sentimentul existenței comune să fie cât se poate mai bine dezvoltat între toți fiii aceleiași națiuni. Numai când o puternică legătură de solidaritate va ține pe toți strins uniți, se va pute produce acea forță concentrată, care se înfrunte pericolele din afară.

La noi sentimentul comunității și al solidarității de câțiva timp încoace s'a slăbit mult. În ori-ce cas el este mult inferior sentimentului acelei generații, care însuflețită de ideea națională, a lucrat cu curaj și fără preget pentru ridicarea neamului românesc.

Naționalismul a ajuns astăzi să fie pentru unii mai mult o marfă politică decât un sentiment egit dintr'o inimă curată.

În întruniri publice, în presă, chiar și în viața de toate zilele mulți își învâdă se cu naționalismul când ne uităm la em aproape la fiecare pas ea sunt în flagrantă contradicție cu vorbele.

În luptele noastre politice, patimile isvorite poate din bune intențiuni, ridică niște valuri atât de uriașe, încât adeseori înecă adevăratul sentiment național, sau îl împinge în direcții greșite, de unde nu ne alegem decât cu decepțiunea, descurajarea și în cele de pe urmă cu înstrăinarea chiar a firei noastre românești.

Nu-i vorba, omul poate greși, căci nu e atot știutor, și aceste greșeli sunt scusabile. Nu sunt scusabile însă faptele, care au rezultat din libertatea ce am lăsat desfășurării patimilor, și nu sunt scusabile mai cu seamă la oamenii politici, cari în calitatea lor de conducători naționali sunt datori să fie conduși în toate acțiunile lor de ideea de căpetenie a vieții naționale, de principiul național, care are în vedere apărarea înțărirea și propășirea națiunii.

Mulți dintr'ai nostri n'au ținut și nu țin însă seamă de această cerință esențială, și scoborîndu-se la nivelul nimicurilor trecătoare din viață, au dat naștere unei moleșiri a sentimentului național, care numai la bine nu ne poate duce.

În adevăr, la ce bine ne-am putea aștepta, când frate pe frate se dușmănește, se acuză de trădător, de vîndut străinilor. A fost și la noi Românii un timp, și nu tocmai îndepărtat, când fruntașii noștri, cu toate greutățile politice și de comunicație

și dau mâna ca frații și se încălzeau de sentimentul iubirei de neam.

Dacă dar voim în mod serios a lucra pentru binele și înflorirea națiunii, atunci în locul dușmaniilor să întindem hora frației, și să căutăm a întocmi acțiunile noastre astfel, în cât ele să ne prezinte ca niște raze reasfrante ale ideii naționale.

E azi mai presus de toată îndoială, că singură politica întemeiată pe programul național e cu putință la Românii din țările coroanei ungare. În zădar și-ar frământa oamenii de stat capetele, ca să chibzuiască vre-o altă politică mai înțeleaptă, după a lor părere, căci poporul e pornit deja într'un fel cu toată hotărîrea și orice încercare de a-l abate din calea lui, poate să producă o rezistență primejdioasă.

Renduri de oameni au lucrat timp îndelungat și cu toată inima, ca să producă acest curent național. N'ar fi în toată firea omul, care și-ar închipui, că el poate, așa deodată, să schimbe felul de a vedea și de a simți în mii și mii de suflete.

Dacă sunt deci cu toate acestea oameni, cari nu vor să meargă cu lumea, ei stau la o parte, fie pentru că așa cer interesele lor particulare, fie pentru că sunt jigniți în amorul lor propriu, fie pentru că nu găsesc în lupta națională satisfacerea ambițiunii lor.

Avem însă nădejdea, că în sfîrșit fruntașii poporului român, pîtrunși de ideea solidarității și a acțiunii comune, ce ni se impune, vor ajunge la înțelegerea și la concordia mult dorită, spre a da poporului energia și puterea de rezistență în fața nouelor primejdii și prigoniri dușmane.

Chestiunea națională mai presus de toate!

Provisoriiul — votat. Camera deputaților din Budapesta în ședința sa de ieri a încheiat discuția asupra proiectului despre provisoriiul. Desbaterea specială s'a terminat cu votarea proiectului. La punctul al treilea partidul Apponyist a votat cu cel independentist.

Rivalisare între Franța și Anglia. Din Londra se telegrafiază, că cea mai mare parte a trupelor engleze a primit deja ordin de mobilizare. Mai multe notabilități engleze din Malta au oferit guvernului un ajutor de o mie de mercenari. Times prevede, că expediția de Marchant a Francezilor va fi mai îngrăbă pe câmpul de bătălie și reaminteste declarația lui Cray, secretar de stat din 1895, că Anglia va considera de un act dușmănos înaintarea Franței spre Nilul inferior. De altmîntrelea Times crede că grăbirea Franței nimic nu va folosi deoarece ce acel teritor aparține Angliei.

Bülów distins. Din Berlin se telegrafiază, că împăratul Wilhelm II a distins pe Bü-

low, secretar de stat al afacerilor externe cu ordul „Vulturul roșu cl. I.”

Această distincție a secretarului de stat se aduce în legătură cu succesul diplomației germane în China, căci după cum scrie „Hamburger Nachrichten” convențiunea Germaniei cu China înseamnă un succes și avânt al comerțului și industriei germane.

Întîlnire de monarhi. Copenhaga, capitala Daniei va avea oaspeți înalți în anul acesta. Cristian, regele Daniei își va serba adevă în Aprile a. c. a optzecea aniversare dela nașterea sa și din acest incident — cum scrie „Localanzeiger” din Berlin — țarul Rusiei și Wilhelm împăratul Germaniei vor folosi ocaziunea de a se întîlni în capitala Daniei.

Cine va fi guvernorul Cretei? O depeșă din Athena vestește, că principii Constantin și George vor pleca săptămîna viitoare în străinătate cu concediu pe un an. — Întrebarea e, că cine să fie guvernorul Cretei, căci prințul George nici la un cas nu se arată înduplecat a primi acest post, și cu atât mai virtos nu, căci regele însuși cu întreaga familie regală protestează energic ca un principe grec să fie vasalul Sultanului.

Retragerea lui Ugron.

Acum o săptămîna „Pesti Hirlep” adusesse o scurtă notiță, în care se zicea, că Ugron s'a hotărît să se retragă din viața politică. Cine cunoaște pe acest demagog al parlamentului maghiar, nu-i vine a crede această veste; cu toate acestea s'a întîmplat și lucrul acesta. În cele din urmă Ugron a ajuns la convingerea, că totul e zădărnice, Bányfi: rămas implacabil, ear' fără de mila lui mandat pentru densus nu există.

Ce-i drept, Bányfi a amîrît mult zilele lui Ugron, și nu ne miră această ultimă rațiune a lui Ugron. La alegerile de anul trecut Ugron a candidat de cinci ori, și tot de atâtea ori a căzut. În astfel de condițiuni chiar Ugron să fie, își trece pofta de luptat. Într' o scrisoare adresată lui Bartha Miklós el predă sabia și scutul seu acestuia, las' lupte-sei el dacă poate.

Estă cea scrisoare:
Iubite prietene! Este deja jumătate de an de cândam început să mă retrag de pe toate tenele vieții politice, din cauza că eu o înțelegentă coruptă și popor neputincios nu se poate duce la învingere lupta constituțională pentru independență. Pășesc deci liniștit în fața publicității cu această hotărîre a mea, căci evenimentele mă justifică, și prin țegerea ta de deputat partidul are puțința de a exista mai departe, ear după retragerea mea prilej de a se disolva.

Te rog aibi bunătate înștiințează clubului retragerea mea și fi interpretul sentimentelor mele de grațitudine pentru alipirea lor. Remân etc.

Lucrul ăresc, că din acest incident întreagă presa maghiară se dedă la lungi articole comentare, fie-care în felul seu. Așa și „Arad és Vidék” din loc, care zice:

„Mai rist e, că declarația de mai sus alui Ugron e pe deplin adevărată. La majoritatea înțelegenții maghiare moravurile sunt destrăbălate, sințirile depravate și puterea moleșită.”

De mult am constatat noi aceste lucruri, dar Maghiarii spuneau, că noi calumniăm. Acum i spun ei înșiși.

Din tractul Dobrei.

(Urmare și fine).

Pregătiri de alegeri.

După aceasta urmează verificarea membrilor clericali extraparlamentari. Ne mirăm auzind că dl comisar președinte al sinodului, că protocolul acestei alegeri și procedurii nelegale din colegiul preoțesc nu fiind protestat și fiind în regulă să se poată verifica. Aci ia cuvîntul membrul Petru Hădan și spune sinodului, că nu numai că n'a fost protestată alegerea din colegiul preoțesc, ba a fost și investigațiune și a constatat dl comisar Matei Vollean din fasiunea preoților ascultați, că fărădolege și volnicie s'a săvîrșit din partea dlui administrator Păcurar în ședința colegiului preoțesc; dar' pentru aceea rezultat de sus nime n'a primit, deci stînd lucrul așa și fiind încă neresolvată cererea și protestul contra acestui abus, propune să nu se verifice acești membrii. În acel protest s'a cerut expres ca să se respecte § 38 st. org. și să nu se bazeze nime pe us, nefiind lege pozitivă și astfel să rămîna tractul numai cu preoțimea sa, s'au apoi dacă aceasta nu o află măritul consistor de bine, să se împrumute și preoți străini din alte tracte, dar' nu din al lilei, fiindcă aci preoțimea este expusă influenței fratelui dlui administrator. Apoi preoții din tract să nu fie eschiși prin violențuri și volnicia părintelui administrator. Toate acestea drepte pretensiuni nu s'au considerat.

Sinodul compus în parte mare aproape din preoți din tractul lilei strigară că ei verifică, așa să și întîmplă. Astfel clerul a fost reprezentat în acest sinod de 7 preoți de sub influența fratelui dlui administrator și 9 din tractul Dobrei, dintre cari preotul Toma Criste fiind bolnav nu a fost present. Așa dară aproape jumătate cler străin. Lesne merge aici alegerea fratelui prin frate. Înțelegința din Dobra și preoți eschiși din sinod, cuprinși de o adîncă nemulțumire și indignațiune au zis: Fără căși voia, căci de dreptate ori de respect față de lege nu poate fi nici vorbă.

După aceasta urmează însăși constituirea sinodului electoral alegîndu-se ca bărbați de încredere Petru Popovici, Dimitrie Lăcătuș și Iosif Criste. Alți înțeleginți din Dobra n'au primit să fie nici bărbați de încredere. După aceasta constituire membrii din Dobra dl Petrovici și dl Lesnican propun ca să se facă acolo țidule albe și să se împartă membrilor și astfel să se întîmple votarea. Aceasta propunere a fost răsturnată de notarul Romul Anuceța și de preotul Ioan Budoi din Cămpuri, care din 160 familii ortodoxe gr.-or. a mai rămas cu 19, ceilalți au trecut la catolici. Aceasta propunere o au răsturnat din cauză că ei împărșiseră la preoții străini și la aderenții sei țidule țipărite pe mucavă groasă și de culoare vînată, ca astfel să poată controla chiar la urmă că cine ce țidulă pune, ear' ca controlor și presionător a fost aci în nemijlocita apropiere de masa biroului fratele dlui administrator, protopresbiterul tractului lilei. Așa după redeschiderea ședinței ce se suspendase pe 5 minute, votarea se face sub priveghierea protopresbiterului lilei, care avea să cresteze pe toți popii săi și pe toți învîțătorii și preoții din tractul Dobrei că ce țidule presentă. Deși mulți poate ar fi fost de altă convingere, în împrejurările acestea ca să nu-și pericliteze existența, au fost siliți să pue păpădecla lor. În zădar s'a cerut dela dl

și archiducii Otto și Rainer. Joi după amiază bolnavul nu-și pierduse încă conștiința, dar' deja seara pe la orele 10 a intrat agonia, ear' Vineri dimineața el și-a dat sufletul în mâinile Creatorului.

Inmormântarea lui se va face Duminică după amiază cu pompa cuvenită. Într'un număr viitor vom da amănunte din viața bravului soldat al armatei noastre.

Memoria Dr-lui Aurel Brote în reprezentanța orașului Sibiu. În ultima ședință a reprezentanței ținută la 20 Dec. primarul Drotilef și-a dat seamă despre activitatea primăriei în 1897, a făcut mențiune și despre repausații „părinți ai cetății”. Intre alții a amintit cu cuvinte calde, despre memoria mult regretatului Dr. Aurel Brote, accentuând firmitatea și curățenia caracterului și vastele și temeinicile lui cunoștințe pe terenul financiar, pe cari în totdeauna cu bun rezultat le-a pus în serviciul intereselor cetății. Reprezentanța orașenească la propunerea dlui primar a dat expresiune condolenței sale pentru pierderea îndurată prin moartea mult regretatului Dr. Aurel Brote.

Fondul de ajutorare al văduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu sporește mereu. Precum aflăm din cercurile „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, zilele acestea s'au mai transpus la cassa „Reuniunii” și în amintirea mult regretatului Dr. Aurel Brote prin „N. N.” 10 fl. prin „un devot al regretatului” 2 fl.; mai departe dl profesor seminarial Demetriu Cuntan, prin o hârtie adresată comitetului a pus la dispoziție suma de fl. 6., trimisă de dl Ioan Schmidt, funcționar la o mare casă comerțială în Berlin și soția sa Alexandrina peșteră Cuntan. În locul unei cununi întregii mulțimi regretatului lor naștru Brote. Starea fondului: 33 fl. 80 fructificând la institutul de creșterea „Albina”.

din Vestem în lumină magiară.

„Invețător omorât. În comuna Vestem din comitatul Făgărașului (noi știm, că Vestemul e în comitatul Sibiuului, dar' asta nu împoartă pentru civilizații orientului! N. Redacției „T. P.”) Invețătorul școlii comunale Popescu deși valah a fost cu simțeminte maghiare și se presupune, că pentru aceea l-au omorât valachii. Făptătorii se urmăresc.”

Thompson, care dela boala mea nu s'a deslipit de casa noastră. Fără ea ași fi succumbat sub greutatea suferințelor.”

„Nu ți-e frică de bolnav nici când are accesese de furie, cari ar putea fi primejdioase pentru cei din jurul lui?”

Ellinor făcu un semn negativ. „Așa rău ca azi nu l-a fost nici odată: dar' nici azi nu mi-a fost frică. El, care în momentele lucide e cel mai bun și mai nobil om, nici în fantaziile cele mai selbatece nu mi-ar putea face vr'un rău. Și apoi nici în momentele cele mai eritice nu sunt singură cu el. Dhalip e tot-deauna în apropierea mea și me simt sigură sub scutul lui.”

„Dacă ve poți da un sfat, internați cât mai curând posibil pe tatăl d-voastră într'o casa de sănătate. Ori cât de greu ve, va fi să vă despărțiți de el, odată tot va trebui să vă supuneți la asta.”

„Nu, pe câtă vreme nu mi-l-ar răpi cu puterea nu se va întâmpla nici odată!” răspunse Ellinor hotărât. Ori ce miserie l'ar mai ajunge pe nenorocitul meu tată, vreau să le suport toate împreună cu el și cu ajutorul celor doi servitori credincioși, și nu doresc alt-ceva, decât să nu fiu silită nici odată să mă despart de el.”

„Ești o eroină”, zi e Halliger adăuc mișcat. Voi să i mai vorbească, dar' Ellinor nu l'asculta. Se ridică repede cu un țipet de spaimă, când Indianul se apropiase, în-

Execuție sângeroasă s'a făcut în Csernolova, comitatul Ung. unde executorul a pământat mobilele lui M. Vulszinsky. Bietul om intru atâta s'a iritat pentru acest lucru, încât a luat un butuc de crepat lemne și a tocat pe executor în cap. Executorul a rămas mort, ear' Vulszinsky pe mâna gendarmerilor. Și așa e bine în țara fericirilor!

Presă germană despre publicistica maghiară. Patrioții sunt supărați foc și varșă venin asupra ziarului german „Leipziger Neueste Nachrichten”, pentru-că sub titlul „Misticări Ungurești” aduce critică și sentința meritată asupra Ungariei. Organul german numește pe ziaristii magiari „Ziaristii jidani”, „informatori bine plătiți”, „scribi ai guvernului” etc., ear' capitala Ungariei foarte nimerit o timbrează de „cuibul păcătoșilor” (Lasterstadt). Scurt dar' adevărat.

Căsătoria contelui de Turin. În cercurile curții italiene se șvonește, că contele de Turin, nepotul regelui Umberto se va logodi în curând cu o princesă bavară. Numele contelui de Turin s'a popularizat mai mult numai cu ocaziunea duelului ce l'a avut cu Henri, principele de Orlean, pentru un comunicat al acestuia publicat în ziarul „Figaro” și în care principele făcuse niște declarațiuni dejositoare pentru toți ofițerii italieni, cari au ajuns în prinsoarea regelui Menelik

Afacerea Dreyfuss. Această afacere ce atâta timp a ținut în agitație nu numai între Parisul și aproape Europa întreaga se credea de îngropată. După ce atât Camera cât și senatul francez a luat la cunoștința răspunsul guvernului, că adevărat despre afacerea lui Dreyfuss nu mai poate fi vorba și de oare-ce capitanul espatriat a fost condamnat pe baza cercetărilor temeinice, cazul nu se poate supune re-visionii: toată lumea credea că cu încrederea cesiunii Dreyfuss, cercetarea pusă în curgere contra lui Eszterházy se va sista și acuzatul va fi declarat de nevinovat. Așa se credea și toți au tăcut până chiar și presa. Dar aceasta tăcere a presei nu a fost decât o liniște după care urmează o nouă furtună. Iată cum începe deja „Kölnische Zig”; Acest ziar ridică grave acuze asupra guvernului francez, pentru ca aceste nu ar fi drept în cercetarea contra lui Eszterházy. Numitul ziar zice, că guvernul fr. nu vooeste a aduce în publicitate adevărul, ca între afacerea lui Dreyfuss și Germana nu asistă nici un fel de legătură și că dacă Capitanul a spionat în-tradever, atunci aceasta spionare nu a fost

cet și tăcut de ea; și în spaima mare ea îl apucă de braț cu amândouă mâinile.

„Tatăl meu!” strigă în limba engleză.

„Dhalip — ce e cu el?”

Fața slabă a Indianului era și mai întunecată ca de obicei, și șopti ceva printre dinți, dar' Ellinor îl înțelese.

„Mort? — Nu, nu se poate!” trigă ea și fugi la patul bolnavului.

Werner simția că e de prisos aici. Apăsă butonul soneriei, care chema pe Mrs Thomson și pe urmă se depărtă. Voia să aștepte momentul oportun, pentru ai mărturisi, că deși și-a pierdut razimul cel mai puternic, prin moartea tatălui ei, tot nu e părăsită și fără prieteni în lume.

Dar' Seydorf care veni în dimineața următoare declară că moartea a fost cauzată prin slăbirea inimii. Și când Werner îl întreabă între patru ochi, dacă ajutorul unui medic nu l'ar fi putut scăpa, dădu din umeri.

„Poate că l'ar fi mai lungit viața; dar' în urma celor povestite de tine a fost mai bine așa.”

„Werner părăsi casa încă în dimineața aceea; dar' în locul lui veni sora lui Seydorf să dea ajutorul ei Ellinorei, care era înmărmurită de durere. După înmormântarea lui Linden, care avu loc în cimiterul orașelului din apropiere, sculptorul plecă luânduși numai un scurt bun rămas dela orfana.

R
a
t

cu a ta
cest-ane trebuie
Cu un cuvânt ai
ge la ordinea zilei
desvolta în mod surprinze.

Ministrul Wlassics — dascăl de Reuniunea învețătorilor din com. ales pe ministrul cultelor și instruc membru de onoare. Decretul despre act l'a imauat o deputațiune com inspectorul cercual.

Din România. „Drapelul” scrie pe la ora 10 dimineața, un grav s'a întâmplat în noul local al m de domenii, care dacă nu se luă măsuri, ar fi putat avea rezultate oase.

Unul din tuburile care conțin apă fierbinți pentru încălzitul înt cal, s'a spart.

O adevărată explozie s'a produs binte condesată și aburii țâșneau părțile, umplând sălile ministerul

Panica printre funcționari era mai ales că mulți nici nu-și d seama de ce se întâmplase.

Moartea medicului de curte Alexandru III. Miercuri la 5 c. a Petersburg Grigoriu Sucharin, m curte a țarului Alexandru III. Dec bucura de un mare renume nu n Rusia, dar' chiar și în întreaga Eur ales în urma lucrărilor sale științifi.

nașcut în anul 1829 din părinți născuți și le-a făcut cu mari greutate și neajunsuri până ce a ajuns să fie asistent la clinica din Moscova. A devenit curând vestit, așa că la anul 1862 el a fost numit profesor ordinar la acea universitate. Cu toate că era foarte ocupat, a dezvoltat o mare activitate literară și întreaga lume științifică a recunoscut deosebitele sale merite. Țarul Alexandru III l'a numit de medicul său de curte, în care calitate s'a bucurat de toată încrederea suveranului său. După moartea țarului, poporul l'a cauzat pe el pentru moartea prematură a lui Alexandru III, și nu arare ori s'a întâmplat că el să fie insultat de public pe stradă, lucru

Condițiunile
și în fruntea

Pe un an	10.—
Pe 1/2 an	5.—
Pe 1/4 an	2.50
Pe o lună	—

• Pentru România și străinătate:

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Duminica.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI”

ULTIME ȘTIRI

Budapesta, 7 Ian.

Inchiderea sesiunii.

În sesiunea actuală a Dietei se va mai desbata proiectul asupra legii muncitorilor după care sesiunea se va închide.

Primul obiect al noiei sesiuni va fi bugetul anului 1898.

Jubileul lui Verdi.

Paris, 7 Ian.

Celebrul compozitor Verdi și-a serbat azi aniversarea a șaptezecia. s'au făcut entușiaste ovațiuni.

Panamaua din Hódmezővásárhely.

Hódmezővásárhely 7 Ian.

În urma unor defraudări descoperite la casieria orașului Hódmezővásárhely, subprefectul poliției Poka László și concipistul Gosztonyi Sándor s'au sinucis, trăgându-și niște gloanțe.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil: Ioan Bessu Sîrbiaou.

